

Arrest

nr. 211 902 van 5 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE en
H. BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS *loco* advocaat D. VANDENBROUCKE en H. BOURRY en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent geboren in het dorp Rezakhel, gelegen in het district Azra van de provincie Logar. U woonde steeds in uw dorp en zat in de zesde graad op school.

Uw paternale oom, Mohibullah, werkte in Helmand als tolk voor de buitenlanders. In de lente van 1389 Afghaanse kalender (AK), 2010 Gregoriaanse kalender (GK), ontvingen jullie in Azra een dreigbrief van de taliban, gericht aan uw oom, waarin hij werd bedreigd met de dood indien hij voor de buitelanders zou blijven werken. Toen hij nadien huiswaarts keerde, raakte hij vermist. Sindsdien hoorden jullie niets meer van hem. Enige tijd later, in de tiende maand van 1393 AK (december 2014/januari 2015 GK) ontving u een dreigbrief van de taliban. U werd verdacht een spion te zijn en te liegen over uw oom Mohibullah. U moest hem vinden of u zou worden gedood. U bleef nog enkele maanden thuis ondergedoken alvorens u het land verliet einde zomer 1394 AK (september/oktober 2015). Na een vlucht van veertig dagen kwam u aan in België op 9 november 2015 en vroeg u internationale bescherming aan op 19 november 2015.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de taliban.

Ter staving van uw verzoek legt u uw originele taskara neer, een kopie van de taskara van uw vader en oom, foto's van uw oom aan het werk, een kopie en een originele appreciatiebrief van de werkgevers van uw oom en twee originele dreigbrieven van de taliban. Ook stuurde uw advocaat voor uw persoonlijk onderhoud een mail door met twee verbeteringen betreffende uw verklaringen die u had afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw persoonlijk onderhoud herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 16 mei 2018, p. 2 & p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er kon worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Azra. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er moet namelijk worden opgemerkt dat u ongeloofwaardige verklaringen hebt afgelegd over uw identiteit en uw kennis over gebeurtenissen en personaliteiten in uw district dermate beperkt is dat u niet aannemelijk heeft weten te maken voor uw aankomst in België in Azra te hebben gewoond.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 26 april 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, die aantoonde dat u 7 maart 2016 een leeftijd heeft die hoger ligt dan 18 jaar, waarbij 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is, kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Uit het feit dat u zowel bij uw asielaanvraag op 19 november 2015 verklaarde 17 jaar en dus minderjarig te zijn, op uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 16 mei 2018 zelfs na confrontatie met de beslissing van de dienst Voogdij bleef vasthouden aan uw initieel opgegeven leeftijd (CGVS, p. 3-4) en ook een taskara neerlegt die melding maakt van de leeftijd van tien jaar op 12/06/1387 AK (02/09/2008 GK), blijkt dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft pogen te misleiden. Deze conclusie tast niet enkel de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan, maar maakt ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw taskara. Ook het geloof in de authenticiteit van de andere door u neergelegde documenten, wordt door het voorgaande aangetast.

Doordat uw initiële leeftijd maar liefst vier tot vijf jaar hoger ligt dan uw beweerde leeftijd kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde scholingsgraad. U verklaart op tienjarige leeftijd gestart te zijn met school en gestopt te zijn in het midden van de zesde graad, één, twee of drie maand voor u het land uit vluchtte (CGVS, p. 7-8). Gezien een leeftijd van tien jaar reeds vragen oproept om te starten in de eerste graad, bij kinderen van zes jaar, is het zeker niet geloofwaardig dat iemand met de leeftijd van veertien of vijftien jaar voor het eerst op de schoolbanken gaat zitten en lessen gaat volgen in de eerste graad, bij kinderen van acht of negen jaar jonger. U slaagt er dan ook niet in uw beweerde, beperkte, scholingsgraad aannemelijk te maken. Het doet ook vragen rijzen dat u niet onmiddellijk met enige zekerheid kunt zeggen in welke graad u zat toen u vertrok en tot hoe lang u school heeft gelopen voor uw vertrek uit Afghanistan. U twijfelt in eerste instantie tussen de zesde en de zevende graad om te besluiten dat u in het midden van graad zes zat toen u de Afghaanse schooldeuren definitief achter zich dicht trok (CGVS, p. 7). Daarnaast is het vreemd dat u twijfelt of u nu één maand, twee maand of drie maand voor uw vertrek stopte met schoolgaan (CGVS, p. 7). Uw weinig aannemelijke verklaringen inzake uw leeftijd en scholing ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van uw voorgehouden identiteit en uw levensomstandigheden.

Die geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd doordat u er niet in slaagt eenduidige verklaringen af te leggen over de plaats waar u steeds hebt verbleven voor uw komst naar Europa. Zo verklaarde u bij bureau Minteh, op het moment dat u een asielaanvraag indiende in België, dat u weliswaar geboren bent in Azra, maar uw adres in uw land van herkomst in Kabul lag, meer bepaald in de wijk Khoja Mawach (Khwaja Rawash). Ook het huidige adres van uw vader, moeder, drie broers en zeven zussen situeerde u toen in Khwaja Rawash, Kabul (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Dat uw advocaat in haar mail van 1 december 2016 aangeeft dat uw adres niet in Kabul lag maar in Azra, en u dit eveneens herhaalt bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS (CGVS, p. 2), doet geen afbreuk aan uw eerdere bewering bij bureau Minteh. U liet toen namelijk niet enkel Kabul optekenen, maar specificeerde uw adres ook in de wijk Khwaja Rawash. Het is gewoonweg niet geloofwaardig dat de ambtenaar al uw andere gegevens correct zou noteren maar zich zo zou missen in het door u opgegeven adres. Bovendien wordt uw geloofwaardigheid verder ondermijnd doordat het erop lijkt dat u te allen prijze alle banden of linken met de stad Kabul wenst te verbreken of te verbergen. Want hoewel u, naast voornoemde inconsistentie, bij de Dienst Vreemdelingen (DVZ) aanhaalde dat uw oom naar Kabul was gevlucht (vragenlijst CGVS, d.d. 01/06/2016, vraag 5), haalt u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan dat dit niet klopt en u niet weet waarheen hij is gevlucht (CGVS, p. 2). Het mag verwondering heten dat u het niet zou hebben laten aanpassen toen deze verklaringen u onmiddellijk nadien in uw eigen moedertaal werden voorgelezen. Geconfronteerd met de vaststelling dat het lijkt alsof u alle banden met Kabul wilt ontkennen, zegt u weinig verhelderend dat u er niets over kunt zeggen aangezien u er niet geleefd hebt of dat u oom er niet geweest is. Wanneer u dan tijdens de bespreking van de door u neergelegde documenten geconfronteerd wordt met de inhoud van een

appreciatiebrief van de werkgever van uw zogenaamde oom (CGVS, p. 22; stuk 6), waarin staat dat uw oom terugkeerde naar Kabul na het verkrijgen van een bedreiging, zegt u kortweg dat u de persoon die die brief geschreven heeft niet kent. Vanzelfsprekend doen deze vaststellingen afbreuk aan uw bewering steeds in Rezakhel, district Azra, provincie Logar, te hebben gewoond en nooit elders (CGVS, p. 4).

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat uw kennis over uw eigen leefomgeving en de gebeurtenissen in uw eigen district dermate te wensen overlaat.

Uw ongeloofwaardige leeftijd en scholing ondermijnt eveneens uw verklaringen over de socio-economische activiteiten bij u thuis in Azra. Het is namelijk weinig geloofwaardig dat u, behalve naar school gaan, thuis enkel maar de boodschappen moest doen en soms hout moest halen (CGVS, p. 7). U bevestigt er verder geen activiteiten op na te hebben gehouden, hoewel u volgens de dienst Voogdij op het moment van uw vertrek 22,5 jaar oud was. Uw vader kapte in de bergen in loondienst hout en laadde er wagens mee. Dit is reeds weinig geloofwaardig in de Afghaanse context waarin vele kinderen reeds op jonge leeftijd worden ingezet om bij te springen in het vergaren van de familie-inkomsten. In de door u geschetste familiecontext is het nog minder plausibel dat u helemaal niets uitvoerde om uw familie te helpen, ondanks uw meerderjarigheid. U haalt aan dat uw vader maandelijks 8.000 tot 10.000 Pakistaanse Roepies bijeenprokkelde, omgerekend net geen 100 dollar. Naast de vaststelling dat u niet weet hoeveel Afghani dit is (CGVS, p. 7), moet worden opgemerkt dat dit inkomen volgens de objectieve informatie in het dossier ver beneden het gemiddelde Afghaanse maandinkomen ligt, dat rond de 160 dollar schommelt. Naast uw ongeloofwaardige verklaringen inzake uw scholing is het dan ook niet geloofwaardig dat u, behalve boodschappen doen, er geen activiteiten op nahield die een bijdrage leverden aan jullie gezinsinkomen. In die context is het des te frappant dat jullie gezin een jerip grond bezaten, maar daar een landbouwer op lieten werken, zagezegd omdat u, weliswaar foutief, heel jong was, geen oudere broer had, uw vader elders werkte en u niet bekwaam was om zelf deze grond te bewerken (CGVS, p. 7). Het is niet geloofwaardig dat uw vader zijn grond verpachtte aan een landbouwer in de plaats van zijn zoon aan het werk te stellen. Dat u niets over landbouw afwist, doet namelijk geen afbreuk aan deze vaststelling, aangezien u zich in een landbouwgemeenschap bevond en dus vele voorbeelden had die u het vak konden leren.

Bovendien wordt vastgesteld dat uw kennis over de landbouwactiviteiten in uw regio enorm beperkt is. Gezien uw beweerde afkomst uit Azra, mag dan ook op zijn minst enige basiskennis verwacht worden van u. Uw verklaringen over wanneer de meest geteelde gewassen in uw regio gezaaid en geoogst worden, komen namelijk allerm minst overeen met de objectief beschikbare informatie over de landbouwactiviteiten in uw regio. U verklaart dat de landbouwers naast hash (marihuana) ook vooral aardappelen, tarwe, mais en tomaten teelden (CGVS, p. 8). Zo beweert u eerst dat de landbouwers hun mais zaaien in hamal en op het eind van de maand sawr, hetgeen zou lopen van eind maart tot begin mei in de Gregoriaanse kalender (CGVS, p. 8). Volgens de objectieve info wordt mais nochtans pas gezaaid in Logar vanaf midden juni. Even opmerkelijker is dat u helemaal niets kunt zeggen over de teelt van dit gewas. Gevraagd hoe een landbouwer kan zien wanneer zijn mais oogstrijp is, zegt u weinig verhelderend dat het vanzelf groeit en men dat zo te weten komt (CGVS, p. 9). Nogmaals gevraagd zegt u dat het geel wordt (CGVS, p. 10). Volgens de informatie in het dossier leest een landbouwer de oogsttijd van de mais vooral af aan de droogte van zijn maisplant of kolf, en niet aan de kleur. Ook over het telen van tarwe is uw kennis foutief en uiterst nihil. Zo geeft u correct aan dat tarwe in de herfst kan gezaaid worden, maar zegt u foutief dat deze wintertarwe geoogst wordt in de maand saratan (juni/juli), terwijl de info aantoonde dat deze pas in augustus geoogst wordt (CGVS, p. 9). Op de vragen hoe de landbouwers zagen wanneer hun tarwe oogstrijp was, wat een landbouwer allemaal diende te doen om aardappelen van begin tot het eind te telen en wanneer die zag dat zijn aardappelen gerooid dienden te worden, geeft u opnieuw aan hier niets over te kunnen zeggen, omdat u niets te doen had met landbouw en zelf niet buiten kwam op straffe van geslagen te worden door uw vader (CGVS, p. 9-10). Uw opmerking dat u niet aan landbouw deed en geen info heeft over de gewassen kan niet overtuigen. U leefde in een landbouwgemeenschap en uw vader verpachtte zijn grond. Dat u er desondanks niet in slaagt om enige duidelijkheid te verschaffen over het landbouwproces van de meeste in uw streek geteelde gewassen, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid dat u werkelijk in deze streek verbleef voor u naar België kwam.

Wanneer wordt gepeild naar de veiligheidssituatie in Azra in de jaren voor uw vertrek moet worden opgemerkt dat uw kennis hierover eveneens te kort schiet. Zo valt het op dat u weliswaar enkele hele grote incidenten kunt aanhalen, zoals de aanval op het ziekenhuis in het districtscentrum in 2011, een aanval op het districtscentrum nog voordien of de ontvoering van tien buitenlanders door de taliban

nadat hun helikopter een noodlanding in Azra had gemaakt in 2013 (CGVS, p. 13), toch schiet uw kennis betreffende andere gebeurtenissen die iedere burger in Azra ongetwijfeld moeten zijn opgevallen weer helemaal tekort, waardoor de door u gegeven kennis ingestudeerd overkomt. Want gevraagd naar grote gevechten tussen de taliban en de overheid zegt u spontaan de aanval op het ziekenhuis in 2011. U zegt zelf geen informatie te hebben over meer recente grote gevechten tussen de taliban en de overheid (CGVS, p. 13), wat vanzelfsprekend uiterst merkwaardig overkomt gezien de omvang van de gebeurtenissen in Azra de laatste jaren (zie administratief dossier). Een jaar voor uw vertrek planden maar liefst zevenhonderd talibanstrijders een gecoördineerde aanval op checkposts van de overheid in het districtscentrum van Azra. Vanzelfsprekend vielen daar enkele doden bij. Enkele maanden later plaatsten de taliban een aanslag met een bomauto in het door u gekende en nabij uw geboortedorp gelegen Chawatra, waarbij negen ANA-soldaten om het leven kwamen en twintig burgers gewond raakten. Net voor uw vertrek in 2015 vielen opnieuw honderden bewapende strijders uw district aan. Op de vraag over incidenten waarbij heel wat taliban omkwamen antwoordt u dan weer uiterst oppervlakkig dat er steeds gevechten plaatsvinden, zonder een specifiek voorbeeld te kunnen geven. Een tweetal jaar voor uw vertrek lieten echter op slechts een tweetal weken tijd maar liefst tweehonderd talibanstrijders en een tiental overheidssoldaten het leven bij gevechten in Azra. Dat u deze toch wel grote aanslagen die een immense invloed moeten hebben gehad op de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst niet voor de geest kunt halen wanneer daarnaar wordt gepeild, doet ernstig afbreuk aan uw geloofwaardigheid steeds in die regio te hebben gewoond.

Een andere omissie in uw kennis over de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst is uw onvermogen om uitgebreid en correct te vertellen over de vele wegblokkades die de taliban hebben opgezet de jaren voor uw vertrek. Zo weet u enkel te melden dat de taliban in uw regio soms een wegblokkade opzetten van een uur tot anderhalve week (CGVS p. 15). Dit had volgens u niet echt een grote invloed op de mensen, tenzij iemand grote boodschappen moest doen, dan was het wat moeilijker. Er kwam omwille van die blokkades niemand om het leven, benadrukt u. Het is opmerkelijk dat u als inwoner van Azra zo gelaten en vaag blijft over de nochtans vele wegblokkades opgezet door de taliban. In 2013 stierven er namelijk in uw district nog zeven mensen, waaronder vijf kinderen, omwille van ondervoeding door een wegblokkade die vijf maand duurde. Bewoners waren in die tijd afgesloten van basisvoorzieningen zoals voedsel en gezondheidszorg. Hiermee geconfronteerd ontkent u dat dit gebeurde in uw district, omdat de blokkades nooit voor lange tijd duurden en iedereen eigen tarwe of mais heeft om te eten, wat duidelijk niet overeenstemt met de info over uw district (CGVS, p. 16). Straffer nog, u beweert dat er na de noodlanding van de helikopter (die plaatsvond in 2013), met de ontvoering van de buitenlanders als gevolg, geen wegblokkades meer waren in uw district. De taliban stonden enkel aan de kant van de weg (CGVS, p. 16). Nochtans sloten honderden taliban in mei 2015, enkele maanden voor uw vertrek, nog tal van wegen in Azra waardoor mensen bijvoorbeeld niet meer naar de provinciehoofdstad konden. Dat u dit niet ter ore zou zijn gekomen, is niet geloofwaardig.

In navolging van al deze blokkades had de overheid maar liefst 300 ton tarwe verspreid onder de noodlijdende bevolking van Azra. Dat u dit zou zijn ontgaan als inwoner, is alweer niet geloofwaardig (CGVS, p. 17). Evenmin bent u op de hoogte van de vijf miljoen Afghani die de door u gekende gouverneur Niaz Mohammad Amiri werd achtergehouden (CGVS p.24). De vorige gouverneur had dit bedrag voor de mensen in Azra opzijgezet maar het kwam echter nooit aan. Er kan aangenomen worden dat de beschuldiging dat Niaz Mohammad Amiri de gelden die voor de burgers van Azra bestemd zelf inde leefde onder de bevolking in Azra waardoor uw onwertendheid andermaal een aanwijzing is dat u niet in Azra verbleef zoals u verklaart.

Ook uw kennis over andere belangrijkste figuren in uw geboorteregio schiet dermate te kort om geloof te kunnen hechten aan uw herkomst aldaar. Zelf uitgenodigd te vertellen wie de grote leider van de taliban is in Azra noemt u enkel de naam Adam (CGVS, p. 15). Vreemd genoeg kunt u over deze persoon niet meer kwijt dan dat hij een baard en lang haar had, een wapen droeg en erg wreed was. Een specifiek voorbeeld van een wreedaardige actie van hem kunt u echter niet geven (CGVS, p. 15-16). Genoemde commandanten als Maulvi Jalaluddin kent u dan weer niet (CGVS, p. 18). Nochtans werd deze rechterhand van de districtchef van de taliban voor Azra niet zo lang voor uw vertrek gedood door een luchtaanval, samen met de districtchef voor de taliban Maulvi Mansoor. U heeft echter geen weet van bekende talibanstrijders die zouden gedood zijn (CGVS, p. 19), noch van bombardementen uitgevoerd vanuit de lucht (CGVS, p. 19).

Dat u aangeeft dat er geen aanvallen vanuit de lucht plaatsvonden, behalve het verbranden van hash, is dan ook opmerkelijk. In 2011, toen u toch al 17 jaar moet zijn geweest, doodde een luchtoffensief van de NATO, maar liefst negen tot zestien burgers in Azra. Dit gebeurde in het door u gekende Chowatra

(Chotri) (CGVS, p. 20-21). Er kan niet aan worden getwijfeld dat deze actie voor heel wat beroering heeft gezorgd bij de lokale bewoners van Azra. In 2013 lanceerde de overheid dan weer een grootschalige actie om uw district te ontdoen van talibanstrijders, met luchtsteun. Verwacht mag worden dat u toch wel enkele incidenten via luchtbombardementen zou weten aan te halen, als inwoner van Azra, gezien de vele gebeurtenissen.

Saad Emarati categoriseert u dan weer wel bij de taliban, terwijl deze beruchte persoon die tientallen onschuldige mensen doodde en actief was in onder meer Azra bekend staat als leider van de terreurbeweging Daesh. Hieraan gekoppeld is het des te vreemd dat u zegt dat er Daesh niet aanwezig was in Azra (CGVS, p. 18). De welgekende stamoudere Haji Ziyargul (CGVS, p. 17), die nauwe banden onderhield met Adam, kent u evenmin, net als u nog nooit heeft gehoord van Haji Samar Gul Rashid, administratief hoofd van Azra district (CGVS, p. 17). Van Haji Dur Gul, Hasibullah Stanikzai en Abdul Khaliq Khairkha (CGVS, p. 17 -19), leden van de provinciale raad, laat u dan weer weten wel al van hen te hebben gehoord, maar meer dan dat deze personen 'voor de overheid werken' weet u niet te vertellen.

Tot slot is het tekenend voor uw afwezigheid in Azra dat u aangeeft dat er tijdens de presidentsverkiezingen van 2014 enkel maar in de school in het districtscentrum kon worden gestemd (CGVS, p. 20-21). In het nabij gelegen Chowatra (Chotri) was namelijk ook een stembureau geopend waar mensen effectief heen gingen. Van een volwassen jongeman mag verwacht worden dat die daarvan op de hoogte zou zijn, gezien de grote maatschappelijke impact van deze gebeurtenis op Afghanistan, en zeker op een door de taliban overheerste regio. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk tot recent voor uw komst verbleven te hebben in het dorp Rezakhel in het district Azra gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerd recent verblijf in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Azra heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 16 mei 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof

kan worden gehecht aan uw recentelijke verblijf te Azra voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 27 & p. 28). U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS p. 21). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Azra en er steeds gewoond en geleefd te hebben.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het door u voorgelegde document kan bovenstaande argumentatie niet weerleggen. De taskara vormt louter een bewijs van identiteit en kan uw recent verblijf in Azra tot net voor uw vertrek uit Afghanistan niet aantonen. Dergelijke documenten hebben enkel een ondersteunende functie van geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf vermogen deze documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardige verblijfssituatie te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afgaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afgaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afgaanse verzoeker. De omslagen bewijzen enkel dat u documenten werden verstuurd vanuit Afghanistan.

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande bevindingen in positieve zin te wijzigen. Documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag kunnen enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van waarschijnlijke en coherente verklaringen. Uw taskara werd reeds aangehaald om inconsistenties aan te tonen. Bovendien biedt deze geen zicht op uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor uw vertrek naar België. De taskara's die aan uw vader en oom zouden toebehoren zijn louter kopieën, waardoor de echtheid van deze documenten niet kunnen worden nagegaan. Bovendien zeggen deze niets over uw identiteit en bevatten deze dan ook geen aanwijzingen over uw recent verblijf. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier). De werkgerelateerde brieven van uw vermeende oom, zijn foto's en de brieven van de taliban bevatten geen aanwijzingen over uw herkomst, zodat ze in geen geval afbreuk zouden kunnen doen aan de motieven van de negatieve beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker voert aan dat hij wenst gehoord te worden door de Raad om de onduidelijkheden in zijn verklaringen tijdens zijn vorige gehoren in het kader van zijn procedure tot het bekomen van internationale bescherming recht te zetten. Hij meent dat hem het voordeel van de twijfel dient toegekend te worden, gezien uit het administratief dossier blijkt dat hij steeds eenduidige en coherente verklaringen heeft afgelegd.

Verzoeker klaagt aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn leeftijd en lage scholingsgraad, terwijl de Raad reeds oordeelde dat rekening moet worden gehouden met *“zijn persoonlijkheid, o.m. zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen”*. Hij meent dat *“er in casu niet vertrokken werd vanuit een “free narrative” interview, waaronder begrepen wordt het beginnen met open vragen om naderhand over te gaan tot precieze en gesloten vragen”*.

Verzoeker wijst erop dat hij *“maar een zeer beperkte toegang heeft tot alle hulpbronnen, voornamelijk tot het onderwijs”* en meent dat er in de bestreden beslissing geen appreciatieverschil gemaakt werd *“al naar gelang de persoon van het platteland of van de stad afkomstig is, zijn heel leven in Afghanistan geleefd heeft of maar voor een deel, of om het even welke andere specificiteit”*.

Verzoeker volhardt verder dat hij steeds de waarheid heeft verteld. Onder verwijzing naar een arrest van de Raad stelt hij dat het verzwijgen van een deel van het relaas, zelfs bedrieglijke verklaringen op zich niet volstaan om iemand de vluchtelingenstatus te weigeren. Tevens verwijst verzoeker naar twee paragrafen uit de proceduregids van UNHCR. Hij stelt dat hij *“alles heeft verteld wat hij wist. Meer kan hij niet vertellen”* en meent dat eventuele kleine tegenstrijdigheden de kern van zijn relaas niet raken en aldus niet zullen volstaan om zijn relaas ongeloofwaardig te achten.

Verzoeker wijst op artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Hij wijst erop dat hij niet op de tegenstrijdigheden die in de beslissing werden opgenomen werd gewezen.

Bovendien is verzoeker van oordeel dat de commissaris-generaal te weinig rekening houdt met het feit dat verzoeker, als Afghaan, over een meer cyclische tijdsbeleving beschikt, hetgeen een heel ander tijdsbesef betreft dan het lineaire tijdsbesef in de Westerse samenleving. Verzoeker erkent bovendien dat hij zijn geboortedatum niet weet, doch meent dat dit hem niet ten kwade kan worden geëld aangezien de meerderheid van de Afghanen zijn geboortedatum niet kent.

Verzoeker meent verder dat geen rekening werd gehouden met *“het feit dat de zaken waarover verzoeker ondervraagd werd reeds dateren van meerdere jaren terug.”* Hij citeert uit een analyse op de website van BCHV aangaande de invloed van trauma op het geheugen en meent dat het geenszins wetenschappelijk onderbouwd is dat bepaalde gebeurtenissen in het geheugen gegrift zouden moeten zijn.

Verzoeker meent verder dat het niet aan hem kan worden verweten dat hij de inhoud van de door hem neergelegde documenten niet kende, gelet op zijn profiel van een ongeschoolde plattelandsjongen, wiens intellectuele capaciteiten tijdens het persoonlijk onderhoud beperkt bleken. Hij voert verder aan dat deze documenten *“niet op een correcte manier op haar authenticiteit gecontroleerd [werden]”*. Hij citeert dienaangaande uit het arrest van het EHRM *“M.A. uit Iran tegen Zwitserland, van 18 nov 2014, zaak nr 52589/13”*.

Hij stelt verder, onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad, dat het verzwijgen van een deel van het relaas op zich niet volstaat om iemand de vluchtelingenstatus te weigeren. Hij voert een schending aan van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en vraagt om rekening te houden met zijn profiel. Hij meent dat *“[z]eker voor wat betreft Afghanistan hangt datgene wat beschouwd kan worden als elementaire kennis sterk af van de maatschappelijke positie van de betrokkene. Zijn/haar toegang tot informatie hangt immers af van zijn/haar plaats op de sociale ladder en in het bijzonder van zijn/haar geslacht.*

In casu heeft verzoeker het profiel van een ongeschoolde Afghaanse plattelands jongeling die voornamelijk bij zijn dorp bleef om zich over het huishouden en het landwerk te ontfemen. Het gewicht

dat aan het onvermogen om te antwoorden op militair-politieke vragen gehecht kan worden is bijgevolg quasi nihil. Vragen over het dagelijkse leven, elementaire geografie zoals namen van scholen en ziekenhuizen in de buurt, prominenten en veiligheidssituatie, wegen des te meer door. Zowel de vraagstelling, als de interpretatie van de antwoorden op de kennisvragen zouden derhalve moeten aangepast zijn aan het profiel van de verzoeker. (RVV Arrest nr. X van 26 juni 2008).

Verder meent verzoeker dat niet kan worden ontkend dat hij een risicoprofiel heeft. Hij stelt dat hij dreigt gedwongen gerekruteerd te worden en citeert uit informatie hierover. Hij citeert tevens uit een beleidsnota van het CGVS waaruit blijkt dat *“mannen die gedwongen rekrutering vrezen”* een risicoprofiel betreft. Hij meent aldus dat hem minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend, gezien hij coherente verklaringen aflegt die niet in tegenstelling zijn met gekende feiten. Volgens hem zijn er genoeg elementen die wijzen op de gegrondheid van de vrees.

In ondergeschikte orde meent verzoeker aanspraak te kunnen maken op de subsidiaire beschermingsstatus. Hij wijst erop dat de gehele provincie Logar als zeer gevaarlijk dient te worden beschouwd. Hij citeert dienaangaande naar informatie van EASO van november 2016 over de veiligheidssituatie in Afghanistan. Hij wijst erop dat er geen twijfels bestaan over zijn woonplaats en de datum van zijn vertrek uit Afghanistan. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van het Hof van Cassatie en meent dat niet ontkend kan worden dat hij weldegelijk informatie heeft aangereikt met betrekking tot zijn afkomst. Hij betwist de vaststelling in de bestreden beslissing dat zijn kennis ingestudeerd zou zijn en verwijst tevens naar zijn profiel als herder. Verder meent verzoeker dat een intern vestigingsalternatief quasi onmogelijk is, *“gelet op het feit dat de traditionele en uitgebreide familie alsook de gemeenschapsbanden van clan en stam er de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu”*. De commissaris-generaal toont bovendien niet aan dat de voorwaarden voor een intern vestigingsalternatief zoals blijkt uit rechtspraak van het EHRM vervuld zijn.

Tot slot meent verzoeker dat hij ingeval van terugkeer naar Afghanistan het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM en wijst tevens op de *“psychologische ontreddering”* die een terugkeer zou teweeg brengen bij hem.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanspraak. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht: *“(…)Er kon worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Azra. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.*

Er moet namelijk worden opgemerkt dat u ongeloofwaardige verklaringen hebt afgelegd over uw identiteit en uw kennis over gebeurtenissen en personaliteiten in uw district dermate beperkt is dat u niet aannemelijk heeft weten te maken voor uw aankomst in België in Azra te hebben gewoond.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 26 april 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII,

hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, die aantoonde dat u 7 maart 2016 een leeftijd heeft die hoger ligt dan 18 jaar, waarbij 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is, kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Uit het feit dat u zowel bij uw asielaanvraag op 19 november 2015 verklaarde 17 jaar en dus minderjarig te zijn, op uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 16 mei 2018 zelfs na confrontatie met de beslissing van de dienst Voogdij bleef vasthouden aan uw initieel opgegeven leeftijd (CGVS, p. 3-4) en ook een taskara neerlegt die melding maakt van de leeftijd van tien jaar op 12/06/1387 AK (02/09/2008 GK), blijkt dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft pogen te misleiden. Deze conclusie tast niet enkel de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan, maar maakt ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw taskara. Ook het geloof in de authenticiteit van de andere door u neergelegde documenten, wordt door het voorgaande aangetast.

Doordat uw initiële leeftijd maar liefst vier tot vijf jaar hoger ligt dan uw beweerde leeftijd kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde scholingsgraad. U verklaart op tienjarige leeftijd gestart te zijn met school en gestopt te zijn in het midden van de zesde graad, één, twee of drie maand voor u het land uit vluchtte (CGVS, p. 7-8). Gezien een leeftijd van tien jaar reeds vragen oproept om te starten in de eerste graad, bij kinderen van zes jaar, is het zeker niet geloofwaardig dat iemand met de leeftijd van veertien of vijftien jaar voor het eerst op de schoolbanken gaat zitten en lessen gaat volgen in de eerste graad, bij kinderen van acht of negen jaar jonger. U slaagt er dan ook niet in uw beweerde, beperkte, scholingsgraad aannemelijk te maken. Het doet ook vragen rijzen dat u niet onmiddellijk met enige zekerheid kunt zeggen in welke graad u zat toen u vertrok en tot hoe lang u school heeft gelopen voor uw vertrek uit Afghanistan. U twijfelt in eerste instantie tussen de zesde en de zevende graad om te besluiten dat u in het midden van graad zes zat toen u de Afghaanse schooldeuren definitief achter zich dicht trok (CGVS, p. 7). Daarnaast is het vreemd dat u twijfelt of u nu één maand, twee maand of drie maand voor uw vertrek stopte met schoolgaan (CGVS, p. 7). Uw weinig aannemelijke verklaringen inzake uw leeftijd en scholing ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van uw voorgehouden identiteit en uw levensomstandigheden.

Die geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd doordat u er niet in slaagt eenduidige verklaringen af te leggen over de plaats waar u steeds hebt verbleven voor uw komst naar Europa. Zo verklaarde u bij bureau Minteh, op het moment dat u een asielaanvraag indiende in België, dat u weliswaar geboren bent in Azra, maar uw adres in uw land van herkomst in Kabul lag, meer bepaald in de wijk Khoja Mawach (Khwaja Rawash). Ook het huidige adres van uw vader, moeder, drie broers en zeven zussen situeerde u toen in Khwaja Rawash, Kabul (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Dat uw advocaat in haar mail van 1 december 2016 aangeeft dat uw adres niet in Kabul lag maar in Azra, en u dit eveneens herhaalt bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS (CGVS, p. 2), doet geen afbreuk aan uw eerdere bewering bij bureau Minteh. U liet toen namelijk niet enkel Kabul optekenen, maar specificeerde uw adres ook in de wijk Khwaja Rawash. Het is gewoonweg niet geloofwaardig dat de ambtenaar al uw andere gegevens correct zou noteren maar zich zo zou missen in het door u opgegeven adres. Bovendien wordt uw geloofwaardigheid verder ondermijnd doordat het erop lijkt dat u te allen prijze alle banden of linken met de stad Kabul wenst te verbreken of te verbergen. Want hoewel u, naast voornoemde inconsistentie, bij de Dienst Vreemdelingen (DVZ) aanhaalde dat uw oom naar Kabul was gevlucht (vragenlijst CGVS, d.d. 01/06/2016, vraag 5), haalt u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan dat dit niet klopt en u niet weet waarheen hij is gevlucht (CGVS, p. 2). Het mag verwondering heten dat u het niet zou hebben laten aanpassen toen deze verklaringen u onmiddellijk nadien in uw eigen moedertaal werden voorgelezen. Geconfronteerd met de vaststelling dat het lijkt alsof u alle banden met Kabul wilt ontkennen, zegt u weinig verhelderend dat u er niets over kunt zeggen aangezien u er niet geleefd hebt of dat u oom er niet geweest is. Wanneer u dan tijdens de bespreking van de door u neergelegde documenten geconfronteerd wordt met de inhoud van een appreciatiebrief van de werkgever van uw zogenaamde oom (CGVS, p. 22; stuk 6), waarin staat dat uw oom terugkeerde naar Kabul na het verkrijgen van een bedreiging, zegt u kortweg dat u de persoon die die brief geschreven heeft niet kent. Vanzelfsprekend doen deze vaststellingen afbreuk aan uw bewering steeds in Rezakhel, district Azra, provincie Logar, te hebben gewoond en nooit elders (CGVS, p. 4).

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat uw kennis over uw eigen leefomgeving en de gebeurtenissen in uw eigen district dermate te wensen overlaat.

Uw ongeloofwaardige leeftijd en scholing ondermijnt eveneens uw verklaringen over de socio-economische activiteiten bij u thuis in Azra. Het is namelijk weinig geloofwaardig dat u, behalve naar school gaan, thuis enkel maar de boodschappen moest doen en soms hout moest halen (CGVS, p. 7). U bevestigt er verder geen activiteiten op na te hebben gehouden, hoewel u volgens de dienst Voogdij op het moment van uw vertrek 22,5 jaar oud was. Uw vader kapte in de bergen in loondienst hout en laadde er wagens mee. Dit is reeds weinig geloofwaardig in de Afghaanse context waarin vele kinderen reeds op jonge leeftijd worden ingezet om bij te springen in het vergaren van de familie-inkomsten. In de door u geschetste familiecontext is het nog minder plausibel dat u helemaal niets uitvoerde om uw familie te helpen, ondanks uw meerderjarigheid. U haalt aan dat uw vader maandelijks 8.000 tot 10.000 Pakistaanse Roepies bijeenprokkelde, omgerekend net geen 100 dollar. Naast de vaststelling dat u niet weet hoeveel Afghani dit is (CGVS, p. 7), moet worden opgemerkt dat dit inkomen volgens de objectieve informatie in het dossier ver beneden het gemiddelde Afghaanse maandinkomen ligt, dat rond de 160 dollar schommelt. Naast uw ongeloofwaardige verklaringen inzake uw scholing is het dan ook niet geloofwaardig dat u, behalve boodschappen doen, er geen activiteiten op nahield die een bijdrage leverden aan jullie gezinsinkomen. In die context is het des te frappant dat jullie gezin een jerip grond bezaten, maar daar een landbouwer op lieten werken, zogezegd omdat u, weliswaar foutief, heel jong was, geen oudere broer had, uw vader elders werkte en u niet bekwaam was om zelf deze grond te bewerken (CGVS, p. 7). Het is niet geloofwaardig dat uw vader zijn grond verpachtte aan een landbouwer in de plaats van zijn zoon aan het werk te stellen. Dat u niets over landbouw afwist, doet namelijk geen afbreuk aan deze vaststelling, aangezien u zich in een landbouwgemeenschap bevond en dus vele voorbeelden had die u het vak konden leren.

Bovendien wordt vastgesteld dat uw kennis over de landbouwactiviteiten in uw regio enorm beperkt is. Gezien uw beweerde afkomst uit Azra, mag dan ook op zijn minst enige basiskennis verwacht worden van u. Uw verklaringen over wanneer de meest geteelde gewassen in uw regio gezaaid en geoogst worden, komen namelijk allerm minst overeen met de objectief beschikbare informatie over de landbouwactiviteiten in uw regio. U verklaart dat de landbouwers naast hash (marihuana) ook vooral aardappelen, tarwe, mais en tomaten teelden (CGVS, p. 8). Zo beweert u eerst dat de landbouwers hun mais zaaien in hamal en op het eind van de maand sawr, hetgeen zou lopen van eind maart tot begin mei in de Gregoriaanse kalender (CGVS, p. 8). Volgens de objectieve info wordt mais nochtans pas gezaaid in Logar vanaf midden juni. Even opmerkelijker is dat u helemaal niets kunt zeggen over de teelt van dit gewas. Gevraagd hoe een landbouwer kan zien wanneer zijn mais oogstrijp is, zegt u weinig verhelderend dat het vanzelf groeit en men dat zo te weten komt (CGVS, p. 9). Nogmaals gevraagd zegt u dat het geel wordt (CGVS, p. 10). Volgens de informatie in het dossier leest een landbouwer de oogsttijd van de mais vooral af aan de droogte van zijn maisplant of kolf, en niet aan de kleur. Ook over het telen van tarwe is uw kennis foutief en uiterst nihil. Zo geeft u correct aan dat tarwe in de herfst kan gezaaid worden, maar zegt u foutief dat deze wintertarwe geoogst wordt in de maand saratan (juni/juli), terwijl de info aantoont dat deze pas in augustus geoogst wordt (CGVS, p. 9). Op de vragen hoe de landbouwers zagen wanneer hun tarwe oogstrijp was, wat een landbouwer allemaal diende te doen om aardappelen van begin tot het eind te telen en wanneer die zag dat zijn aardappelen gerooid dienden te worden, geeft u opnieuw aan hier niets over te kunnen zeggen, omdat u niets te doen had met landbouw en zelf niet buiten kwam op straffe van geslagen te worden door uw vader (CGVS, p. 9-10). Uw opmerking dat u niet aan landbouw deed en geen info heeft over de gewassen kan niet overtuigen. U leefde in een landbouwgemeenschap en uw vader verpachtte zijn grond. Dat u er desondanks niet in slaagt om enige duidelijkheid te verschaffen over het landbouwproces van de meeste in uw streek geteelde gewassen, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid dat u werkelijk in deze streek verbleef voor u naar België kwam.

Wanneer wordt gepeild naar de veiligheidssituatie in Azra in de jaren voor uw vertrek moet worden opgemerkt dat uw kennis hierover eveneens te kort schiet. Zo valt het op dat u weliswaar enkele hele grote incidenten kunt aanhalen, zoals de aanval op het ziekenhuis in het districtscentrum in 2011, een aanval op het districtscentrum nog voordien of de ontvoering van tien buitenlanders door de taliban nadat hun helikopter een noodlanding in Azra had gemaakt in 2013 (CGVS, p. 13), toch schiet uw kennis betreffende andere gebeurtenissen die iedere burger in Azra ongetwijfeld moeten zijn opgevallen weer helemaal tekort, waardoor de door u gegeven kennis ingestudeerd overkomt. Want gevraagd naar grote gevechten tussen de taliban en de overheid zegt u spontaan de aanval op het ziekenhuis in 2011. U zegt zelf geen informatie te hebben over meer recente grote gevechten tussen de taliban en de overheid (CGVS, p. 13), wat vanzelfsprekend uiterst merkwaardig overkomt gezien de omvang van de

gebeurtenissen in Azra de laatste jaren (zie administratief dossier). Een jaar voor uw vertrek planden maar liefst zevenhonderd talibanstrijders een gecoördineerde aanval op checkpoints van de overheid in het districtscentrum van Azra. Vanzelfsprekend vielen daar enkele doden bij. Enkele maanden later plaatsten de taliban een aanslag met een bomauto in het door u gekende en nabij uw geboortedorp gelegen Chawatra, waarbij negen ANA-soldaten om het leven kwamen en twintig burgers gewond raakten. Net voor uw vertrek in 2015 vielen opnieuw honderden bewapende strijders uw district aan. Op de vraag over incidenten waarbij heel wat taliban omkwamen antwoordt u dan weer uiterst oppervlakkig dat er steeds gevechten plaatsvinden, zonder een specifiek voorbeeld te kunnen geven. Een tweetal jaar voor uw vertrek lieten echter op slechts een tweetal weken tijd maar liefst tweehonderd talibanstrijders en een tiental overheidssoldaten het leven bij gevechten in Azra. Dat u deze toch wel grote aanslagen die een immense invloed moeten hebben gehad op de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst niet voor de geest kunt halen wanneer daarnaar wordt gepeild, doet ernstig afbreuk aan uw geloofwaardigheid steeds in die regio te hebben gewoond.

Een andere omissie in uw kennis over de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst is uw onvermogen om uitgebreid en correct te vertellen over de vele wegblokkades die de taliban hebben opgezet de jaren voor uw vertrek. Zo weet u enkel te melden dat de taliban in uw regio soms een wegblokkade opzetten van een uur tot anderhalve week (CGVS p. 15). Dit had volgens u niet echt een grote invloed op de mensen, tenzij iemand grote boodschappen moest doen, dan was het wat moeilijker. Er kwam omwille van die blokkades niemand om het leven, benadrukt u. Het is opmerkelijk dat u als inwoner van Azra zo gelaten en vaag blijft over de nochtans vele wegblokkades opgezet door de taliban. In 2013 stierven er namelijk in uw district nog zeven mensen, waaronder vijf kinderen, omwille van ondervoeding door een wegblokkade die vijf maand duurde. Bewoners waren in die tijd afgesloten van basisvoorzieningen zoals voedsel en gezondheidszorg. Hiermee geconfronteerd ontkent u dat dit gebeurde in uw district, omdat de blokkades nooit voor lange tijd duurden en iedereen eigen tarwe of mais heeft om te eten, wat duidelijk niet overeenstemt met de info over uw district (CGVS, p. 16). Straffer nog, u beweert dat er na de noodlanding van de helikopter (die plaatsvond in 2013), met de ontvoering van de buitenlanders als gevolg, geen wegblokkades meer waren in uw district. De taliban stonden enkel aan de kant van de weg (CGVS, p. 16). Nochtans sloten honderden taliban in mei 2015, enkele maanden voor uw vertrek, nog tal van wegen in Azra waardoor mensen bijvoorbeeld niet meer naar de provinciehoofdstad konden. Dat u dit niet ter ore zou zijn gekomen, is niet geloofwaardig.

In navolging van al deze blokkades had de overheid maar liefst 300 ton tarwe verspreid onder de noodlijdende bevolking van Azra. Dat u dit zou zijn ontgaan als inwoner, is alweer niet geloofwaardig (CGVS, p. 17). Evenmin bent u op de hoogte van de vijf miljoen Afghani die de door u gekende gouverneur Niaz Mohammad Amiri werd achtergehouden (CGVS p.24). De vorige gouverneur had dit bedrag voor de mensen in Azra opzijgezet maar het kwam echter nooit aan. Er kan aangenomen worden dat de beschuldiging dat Niaz Mohammad Amiri de gelden die voor de burgers van Azra bestemd zelf inde leefde onder de bevolking in Azra waardoor uw onwettigheid andermaal een aanwijzing is dat u niet in Azra verbleef zoals u verklaart.

Ook uw kennis over andere belangrijkste figuren in uw geboorteregio schiet dermate te kort om geloof te kunnen hechten aan uw herkomst aldaar. Zelf uitgenodigd te vertellen wie de grote leider van de taliban is in Azra noemt u enkel de naam Adam (CGVS, p. 15). Vreemd genoeg kunt u over deze persoon niet meer kwijt dan dat hij een baard en lang haar had, een wapen droeg en erg wreed was. Een specifiek voorbeeld van een wreedaardige actie van hem kunt u echter niet geven (CGVS, p. 15-16). Genoemde commandanten als Maulvi Jalaluddin kent u dan weer niet (CGVS, p. 18). Nochtans werd deze rechterhand van de districtchef van de taliban voor Azra niet zo lang voor uw vertrek gedood door een luchtaanval, samen met de districtschef voor de taliban Maulvi Mansoor. U heeft echter geen weet van bekende talibanstrijders die zouden gedood zijn (CGVS, p. 19), noch van bombardementen uitgevoerd vanuit de lucht (CGVS, p. 19).

Dat u aangeeft dat er geen aanvallen vanuit de lucht plaatsvonden, behalve het verbranden van hash, is dan ook opmerkelijk. In 2011, toen u toch al 17 jaar moet zijn geweest, doodde een luchtoffensief van de NATO, maar liefst negen tot zestien burgers in Azra. Dit gebeurde in het door u gekende Chowatra (Chotri) (CGVS, p. 20-21). Er kan niet aan worden getwijfeld dat deze actie voor heel wat beroering heeft gezorgd bij de lokale bewoners van Azra. In 2013 lanceerde de overheid dan weer een grootschalige actie om uw district te ontdoen van talibanstrijders, met luchtsteun. Verwacht mag worden dat u toch wel enkele incidenten via luchtbombardementen zou weten aan te halen, als inwoner van Azra, gezien de vele gebeurtenissen.

Saad Emarati categoriseert u dan weer wel bij de taliban, terwijl deze beruchte persoon die tientallen onschuldige mensen doodde en actief was in onder meer Azra bekend staat als leider van de terreurbeweging Daesh. Hieraan gekoppeld is het des te vreemd dat u zegt dat er Daesh niet aanwezig was in Azra (CGVS, p. 18). (...)Tot slot is het tekenend voor uw afwezigheid in Azra dat u aangeeft dat er tijdens de presidentsverkiezingen van 2014 enkel maar in de school in het districtscentrum kon worden gestemd (CGVS, p. 20-21). In het nabij gelegen Chowatra (Chotri) was namelijk ook een stembureau geopend waar mensen effectief heen gingen. Van een volwassen jongeman mag verwacht worden dat die daarvan op de hoogte zou zijn, gezien de grote maatschappelijke impact van deze gebeurtenis op Afghanistan, en zeker op een door de taliban overheerste regio.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk tot recent voor uw komst verbleven te hebben in het dorp Rezakhel in het district Azra gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recent verblijf in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Azra heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen. Verzoeker voert ter weerlegging van de veelheid aan pertinente en terrechte vaststellingen geen dienstige argumenten aan. De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Dat “er in casu niet vertrokken werd vanuit een “free narrative” interview, waaronder begrepen wordt het beginnen met open vragen om naderhand over te gaan tot precieze en gesloten vragen”, zoals wordt gesteld in het verzoekschrift, strookt niet met de notities van het persoonlijk onderhoud, waaruit blijkt dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten.

Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn sociale en maatschappelijke omgeving.

Van verzoeker kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn regio van herkomst. Zoals hierboven blijkt is verzoekers landbouw- en sociopolitieke kennis echter ernstig ontoereikend evenals zijn kennis omtrent de veiligheidssituatie zoals de recente veiligheidsincidenten, wegblokkades die door de taliban werden opgezet, luchtbombardementen en in zijn streek bekende talibanstrijders die om het leven kwamen.

Waar verzoeker erop wijst dat hij alles verteld heeft wat hij wist en niet meer kan vertellen, merkt de Raad op dat dit klemt met zijn stelling in het verzoekschrift dat hij verder gehoord wenst te worden door de Raad. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de procedure voor de Raad overeenkomstig artikel 39/60, eerste lid van de Vreemdelingenwet schriftelijk verloopt. Verzoeker had overeenkomstig deze bepaling de mogelijkheid om middels het onderhavige verzoekschrift de nodige onduidelijkheden recht te zetten. Overeenkomstig het tweede lid van voormeld artikel mogen verzoeker en zijn advocaat bovendien hun opmerkingen ter terechtzitting mondeling voordragen.

Waar verder in het verzoekschrift wordt benadrukt dat eventuele kleine tegenstrijdigheden zijn relaas niet ongeloofwaardig maken en wordt aangeklaagd dat verzoeker niet op tegenstrijdigheden werd gewezen, zoals voorzien in artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, merkt de Raad op dat dit artikel werd gewijzigd bij koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, en thans luidt: “Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven.” De Raad wijst erop dat, nog daargelaten het feit dat verzoeker in zijn verzoekschrift nalaat aan te geven met welke tegenstrijdigheden hij niet werd geconfronteerd, artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee verzoeker niet werd geconfronteerd.

Verzoeker tracht de bevindingen in de bestreden beslissing omtrent zijn kennis te minimaliseren door te verwijzen naar zijn profiel van een jonge, laaggeschoolde plattelandjongen en herder. De Raad merkt echter op dat dit profiel, zoals geschetst in het verzoekschrift, klemt met verzoekers verklaringen tijdens zijn procedure tot het bekomen van internationale bescherming en de gedane vaststellingen in de bestreden beslissing: *“Doordat uw initiële leeftijd maar liefst vier tot vijf jaar hoger ligt dan uw beweerde leeftijd kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde scholingsgraad. U verklaart op tienjarige leeftijd gestart te zijn met school en gestopt te zijn in het midden van de zesde graad, één, twee of drie maand voor u het land uit vluchtte (CGVS, p. 7-8). Gezien een leeftijd van tien jaar reeds vragen oproept om te starten in de eerste graad, bij kinderen van zes jaar, is het zeker niet geloofwaardig dat iemand met de leeftijd van veertien of vijftien jaar voor het eerst op de schoolbanken gaat zitten en lessen gaat volgen in de eerste graad, bij kinderen van acht of negen jaar jonger. U slaagt er dan ook niet in uw beweerde, beperkte, scholingsgraad aannemelijk te maken. Het doet ook vragen rijzen dat u niet onmiddellijk met enige zekerheid kunt zeggen in welke graad u zat toen u vertrok en tot hoe lang u school heeft gelopen voor uw vertrek uit Afghanistan. U twijfelt in eerste instantie tussen de zesde en de zevende graad om te besluiten dat u in het midden van graad zes zat toen u de Afghaanse schooldeuren definitief achter zich dicht trok (CGVS, p. 7). Daarnaast is het vreemd dat u twijfelt of u nu één maand, twee maand of drie maand voor uw vertrek stopte met schoolgaan (CGVS, p. 7). Uw weinig aannemelijke verklaringen inzake uw leeftijd en scholing ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van uw voorgehouden identiteit en uw levensomstandigheden. (...)”*. Hieruit blijkt bovendien dat verzoeker geenszins ernstig kan voorhouden dat hij geen toegang had tot *“hulpbronnen, voornamelijk tot het onderwijs”*.

Niettegenstaande verzoeker aangeeft dat zijn intellectuele capaciteiten tijdens het persoonlijk onderhoud beperkt bleken, kan de Raad niets in dergelijke zin uit de notities van het persoonlijk onderhoud afleiden. Uit deze notities blijkt dat de dossierbehandelaar duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kon volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen begreep. Verzoeker licht dit overigens ook niet concreet toe.

Verzoeker vermeldde bovendien nooit dat hij in Afghanistan een herder zou zijn geweest, gezien zijn verklaringen dat hij naar school ging, zo nodig boodschappen deed en hout van de bergen ging halen (stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Verzoeker is des te meer onderling tegenstrijdig in zijn verzoekschrift wat zijn verklaringen over zijn profiel betreft, daar hij enerzijds aangeeft dat hij *“voornamelijk bij zijn dorp bleef om zich over het huishouden en het landwerk te ontfemen”*, hoewel hij eerder had aangegeven dat hij zelf niet op het land werkte omdat hij te jong was en hiertoe niet bekwaam (stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Bovendien kan, zelfs van een persoon met verzoekers profiel redelijkerwijs worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. Verzoekers laatste verweer dat hij zelf niet aan landbouw deed, doet aldus geen afbreuk aan verzoekers beperkte landbouwkennis, temeer gelet op de motivering in de bestreden beslissing dat: *“U leefde in een landbouwgemeenschap en uw vader verpachtte zijn grond. Dat u er desondanks niet in slaagt om enige duidelijkheid te verschaffen over het landbouwproces van de meeste in uw streek geteelde gewassen, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid dat u werkelijk in deze streek verbleef voor u naar België kwam.”*

Van iemand die beweert zijn hele leven op een bepaalde plaats te hebben gewoond, kan dan ook worden verwacht dat hij op de hoogte is van de recente veiligheidsincidenten, wegblokkades die door de taliban werden opgezet, luchtbombardementen en in zijn streek bekende talibanstrijders die om het leven kwamen en dit gelet op de impact die dergelijke gebeurtenissen hebben op het dagelijkse leven in zijn streek van herkomst. Hiervoor is bovendien geen schoolse kennis vereist.

Verzoeker kan dan ook niet ernstig aanvoeren dat de commissaris-generaal geen rekening houdt met het profiel van verzoeker, *“al naar gelang de persoon van het platteland of van de stad afkomstig is, zijn heel leven in Afghanistan geleefd heeft of maar voor een deel, of om het even welke andere specificiteit”*. Gelet op het voorgaande is de Raad aldus van oordeel dat verzoekers profiel geenszins kan overtuigen als verschoningsgrond voor zijn ontoereikende kennis met betrekking tot zijn directe leefomgeving.

Verzoekers verweer dat zijn regio van herkomst *“constant geteisterd wordt door incidenten”*, dat *“verzoeker een heel ander tijdsbesef heeft dan dewelke in de Westerse wereld worden gehanteerd”* en dat *“de zaken waarover verzoeker ondervraagd werd dateren van meerdere jaren terug”*, biedt geen afdoende verschoning voor verzoekers lacunaire kennis met betrekking tot incidenten in zijn regio van herkomst. De Raad merkt hierbij op dat verzoekers gebrek aan kennis niet berust op het niet herinneren

of het chronologisch verkeerd weergeven van data, doch wel dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij in het geheel niet op de hoogte is van de verschillende veiligheidsincidenten en gebeurtenissen in zijn regio. De Raad is van oordeel dat van verzoeker, die verklaarde jarenlang en tot voor zijn vertrek in het dorp Rezakhel in het district Azra in de provincie Logar gewoond te hebben en aldus de vele gebeurtenissen en incidenten in zijn dorp en regio van herkomst heeft meegemaakt, redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde verklaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken hieromtrent. De Raad merkt bijkomend op dat de door verzoeker geciteerde informatie over herinneringen, deze informatie zich beperkt tot herinneringen aan traumatische gebeurtenissen. Verzoeker brengt geen bewijs bij van enige trauma's in zijn hoofde.

Verzoeker poneert in het verzoekschrift, hoewel hij dit nooit eerder gedurende zijn asielprocedure aanhaalde, dat een terugkeer naar Afghanistan in zijn hoofde psychologische ontredde met zich zou brengen. Verzoeker laat echter na hierover ook maar enige verdere duiding of concretisering te verstrekken. Hij toont geenszins concreet aan dat, waar, wanneer, om welke reden(en) of in welke omstandigheden hij ten prooi zou vallen aan psychologische ontredde. Evenmin staft hij deze boude en algemene bewering aan de hand van enig psychologisch attest. Verzoeker kan bezwaarlijk volstaan met het opwerpen van dergelijke losse, niet nader uitgewerkte en ongefundeerde beweringen om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Daarenboven betreft de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel.

De door verzoeker neergelegde taskara kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De Raad merkt op dat verzoeker er ten onrechte van uit gaat dat aan dit document slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. In de bestreden beslissing werd aldus terecht opgemerkt dat uit de "*COI Focus. Afghanistan: Corruptie en documentenfraude*" van Cedoca van 21 november 2017 blijkt dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht. Bovendien merkt de Raad op dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval. In het door verzoeker geciteerde arrest "*M.A. tegen Zwitserland*" van het EHRM van 18 november 2014 wordt duidelijk een verband gelegd tussen de geloofwaardigheid van de verklaringen van M.A., de motieven van de bestreden beslissing inzake de documenten en de aard van de neergelegde documenten wat *in casu* ook is gebeurd. Mede gelet op de ondersteunende werking van documenten en de relatieve bewijswaarde die wordt toegekend aan documenten uit Afghanistan, vermogen de door verzoeker neergelegde documenten geen inzicht bieden in zijn werkelijke recente streek van herkomst.

Waar verzoeker aanvoert dat de aangehaalde vervolgingsfeiten niet ten gronde werden onderzocht, merkt de Raad op dat uit het bovenstaande blijkt dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit in het dorp Rezakhel in het district Azra in de provincie Logar in de laatste jaren voor zijn vertrek naar België. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Verzoekers verweer dat het verzwijgen van een deel van het relaas op zich niet volstaat om iemand de vluchtelingenstatus te weigeren kan hieraan geen afbreuk doen, nu verzoeker, gelet op bovenstaande vaststellingen, niet aannemelijk maakt dat hij in Afghanistan concrete problemen heeft gekend. Verzoeker voert immers aan dat hij behoort tot een risicoprofiel van mannen die gedwongen rekrutering vrezden, doch hij slaagt er niet in om enige band met zijn persoon aannemelijk te maken.

De door verzoeker aangehaalde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen precedentwaarde die bindend is.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan

dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit dorp Rezakhel in het district Azra in de provincie Logar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Een loutere verwijzing naar de veiligheidssituatie in de provincie Logar en de onmogelijkheid van een intern vestigingalternatief in verzoekers hoofde is dan ook niet dienstig.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF